

A kertgondozás

„Kit kérhetünk meg, hogy segítsen nekünk?”

Írta: **Lucy Stevenson Ewell**
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Az eredeti történet Angliában játszódott.

Jácint bekapta az utolsó falat ételt, és elmosolyodott. A vacsora mindig szórakoztatóbb volt, amikor átjöttek a misszionáriusok.

„Szeretnénk megosztani veletek egy üzenetet a szolgálatról – mondta Kearl nővér. – Miért fontos másokat szolgálni?”

„Mert attól Jézus boldog lesz!” – mondta Eliza, Jácint kishúga.

„Így van! A szolgálat nagyon boldoggá teszi Őt. Amikor pedig segítünk másoknak, az minket is boldoggá tesz – mondta Christensen nővér. – Ismersz valakit, akinek segítségre van szüksége?”

Jácint egy picit elgondolkodott. „Senki nem jut most eszembe, de az iskolánk kertjében elkélne egy kis segítség.”

„Jó ötlet!” – mondta Anya.

Jácint iskolájának volt egy kertje, ahol a szabadban tölthették időt. Azonban már hosszú ideje senki nem gondozta. A bokrok elburjánzottak, és sok volt a gaz is.

„Szeretnénk segíteni ebben – ajánlotta fel Kearl nővér. – Kit kérhetünk meg, hogy segítsen nekünk rendbe tenni?”

„Az unokatestvéreinket!” – mondta Joel, Jácint öccse.

„És az elemis osztályunkat is!” – tette hozzá Jácint.

Másnap Anya beszélt valakivel az iskolában, hogy engedélyt kérjen a szolgálatra. Kiválasztottak egy napot a kert rendbetételére. Ezután Anyu segített Jácintnak és a testvéreinek felhívni az unokatestvéreiket és az elemis osztályukat.

Néhány héttel később Jácint és a

családja találkozott a misszionáriusokkal az iskolában. Az unokatestvéreik és az elemis barátaik is ott voltak. Eljött az idő, hogy munkához lássanak!

Jácint felvett egy nagy, gumi kertészkesztyűt. „Nézd, Anya! Hatalmas a kezem!”

Anya nevetett. „Az óriási kezeiddel segíthetsz megmentseni ezeket a bokrokat!”

Adott Jácintnak egy hosszú pengéjű, hosszú nyelű metszőollót. Aztán segített neki levágni az elhalt ágakat.

„Ez jó móka!” – mondta Jácint.

Miközben Jácint metszett, Eliza segített felásni a kertet. Joel segített Apának új madárházat építeni. A többiek gazoltak és összeszedték a gallyakat. Nagy kék műanyag zsákokba rakták őket. Még Jácint legfiatalabb öccse, Erik is segített

köveket szedegetni.

Hamarosan rendezett lett a kert. Jácint megszámlolta, hány zsákot töltöttek meg. „13 zsák lett tele! – mondta. – Nagyon sok szemetet takarítottunk össze!”

Christensen nővér elmosolyodott. „Most pedig szükségünk van mindenki nagy izmaira, hogy elvigyük ezeket az autóhoz.”

Jácint, Joel és Eliza mind megragadtak egy-egy zsákot. Jácint boldog volt, amikor az utolsót is beemelte a kocsiba. Jó móka volt segíteni a misszionáriusoknak. Egy nap ő is misszionárius szeretne lenni. Addig pedig sokféleképpen szolgálhat. Már alig várta, hogy kitalálja a következő programot. ●

Mit tehetsz azért, hogy jobbá tedd a környékedet?